

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010361
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6914010361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, prejednal na verejnom zasadnutí konanom 20.01.2015 odvolanie obžalovaných G. O., ml. F. L. a jeho matky E. C., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo 16.10.2014, sp. zn. 2T/92/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému ml. F. L. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného H. F. L. nar. XX.XX.XXXX o d s u d z u j e podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na úhrnný. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu pre mladistvých.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. O., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

V ostatných výrokoch ostáva rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný ml. F. L. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a s obžalovaným G. O. aj z prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkových vetách napadnutého rozsudku.

Za to bol obžalovanému F. L. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých.

Obžalovanému G. O. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému ml. F. L. bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. J., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 2,07 Eur a poškodenému H. F., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 35,19 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodený H. F. bol so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obom obžalovaným uložená povinnosť nahradiť poškodenej J.. B. F., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 1209,00 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená J.. B. F. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali odvolanie obaja obžalovaní a matka obžalovaného ml. L. - E. C. a to do výroku o vine a treste. Obžalovaný ml. L. v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že je nevinný, pretože ani jeden skutok nespáchal a preto žiada aby bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený podľa § 285 písm. a, c Tr. por. oslobodený. Odvolaním z 18.11.2014 však obžalovaný zásadne zmenil dôvody uvedeného odvolania tak, že sa priznáva k spáchaniu všetkých skutkov uvedených v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný G. O. a E. C. svoje odvolanie do rozhodovania odvolacieho súdu bližšie nezdôvodnili.

Krajský súd na podklade oboch odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal všetky výroky prvostupňového rozsudku, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že len odvolanie obžalovaného ml. L. a jeho matky bolo dôvodné.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných podaná, vrátane preverenia ich obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno skutočne nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených činov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaných, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o existencii zavinenia obžalovaných na spáchaní žalovaných trestných činov. Ani krajský súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by mal výpovediam poškodených H. F., E. J., J. F. a G. G., ale aj spolupáchateľa H.. E. J., neveriť. Nakoniec treba poukázať aj na priznanie obžalovaného ml. L., ktorý sa aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci výsluchu k spáchaniu všetkých skutkov v celom rozsahu priznal a tak namietal len výmeru uloženého trestu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaných. Krajský súd si v celom rozsahu preto osvojuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v otázke zistenia skutkového stavu a právnej kvalifikácie. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že výpovede prv označených osôb jednoznačne preukázali aj zavinenie obžalovaného G. O., ktorý spáchanie činov vehementne popieral. Jeho obhajobe ani krajský súd neuveril aj s prihliadnutím na jeho bohatú kriminálnu minulosť. Z obsahu jeho odpisu z registra trestov vyplynulo že od roku 2003 bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný na území Slovenskej republiky prevažne za majetkovú trestnú činnosť a v roku 2009 bol odsúdený cudzozemským súdom. Preukázané konanie oboch obžalovaných potom okresný súd správne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm a) Tr. zák a prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. zák.

V rámci prieskumnej povinnosti v súvislosti s výrokom o treste, ktorý bol uložený obžalovanému ml. L. krajský súd zistil, že tomuto výrazne poľahčovalo že k trestnej činnosti sa nakoniec v celom rozsahu priznal a jej spáchanie oľutoval. Keďže menovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a vo väzbe 23.01.2014, odvolací súd mu preto zmiernil trest a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej sadzby upravenej podľa § 117 ods. 1 Tr. zák. Poľahčovalo mu, že k trestnej činnosti sa priznal a v podstate viedol pred spáchaním trestných činov riadny život.

Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 117 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, keďže ani krajský súd nezistil žiadne zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s obmedzením jeho osobnej slobody.

Predovšetkým osoba obžalovaného G. O. a tiež skutkové okolnosti posudzovaného prípadu rozhodne neodôvodňujú, aby tomuto obžalovanému bol uložený miernejší trest odňatia slobody. Ako už bolo konštatované, obžalovaný má bohatú kriminálnu minulosť, keďže bol viackrát súdne trestaný aj za majetkovú trestnú činnosť, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený 28.11.2013 a teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil už 16.01.2014. Keďže aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s stredným stupňom stráženia zodpovedá stavu vecí a zákona, krajský súd preto odvolanie obžalovaného O. ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ ide o ostatné výroky napadnutého rozsudku - o náhrade škody, tieto zostali nedotknuté, pretože tiež zodpovedajú stavu vecí a zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.